

અમદાવાદની

પાસી જરથોસ્તિ અન્જુમનના દ્રષ્ટિઓનો

ધમઢોલ ને માંહે પોલ જેવો

વહીવટ.

અમદાવાદ ધીકાંટ

લખી પ્રગટ કરનાર

સોરાબજી કુંવરજી ટાસ્કર.

ફારસી કવિ

તથા

ફારસી, અરબી, ઝંદ પેહલવી.

ભાષાઓના

ઓરીએન્ટલ સ્કોલર.

સને ૧૯૧૭.

શ્રી દેશદ્વિજાળ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ધીકાંટા અમદાવાદ.

શ્રી વાડીલાલ દેશવત્રાચે પ્રમુખ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮૮૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ધમકોલ ને ગાંધે પોતા જેવો
૯૧૨૧૫૨

વિષય મ ૨૦૩૫૮૪૫૧૨૩૪૮૪ : ૪

ખુલ્લો પત્ર.

સર નવરોજ પેસ્તાનજી વકીલ નાઈટ સી. આઈ. ઈ.

તે

અમદાવાદની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનના પ્રેસિડન્ટ સાહેબ જોગ,
સાહેબ,

આપ નામદાર ગુજરાતમાં પોતાની અમૂલ્ય સેવા અને બહોળી સખાવતોનાં કામોથી હિન્દી-સરકારનાં માનને પાત્ર થઈ પરવારી ગયા છો, તેમજ અમદાવાદની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનમાં પ્રેસિડન્ટ તરીકે અન્જુમનની વસ્તીનાં અને તેઓનાં ધર્મનાં મકાનોનાં અને અન્જુમનની રોકડ પૂંજીના રક્ષણ-કર્તા તરીકે વર્ષોથી પ્રસીદ્ધિમાં આવેલા છો.

આપ જેવા બાહોશ, ગરીબ અન્જુમનની દાઝ હૈયે ધરનાર બુઝુર્ગ નરની હયાતીમાંજ અમદાવાદના હાલનાં વપરાતાં દુખમાં માંથી જરથોસ્તિ રવાનોની લાશનાં હાડકાં આપના તરફથીજ નીમાયેલા ટ્રસ્ટિયો અને મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો અને સેક્રેટરીનાં ધોતાગ વહીવટથી બહાર નિકળવા પામ્યાં, જમીનમાં દટાયાં ને પાછાં-ચોરને પોટલે છુગની છુગ-તેમ મજકુર વહીવટ કરનારાઓએ પાછાં ખોદાવ્યાં અને દુખમાં માં ફેંકાવ્યાં. આવી રીતના ગજબ-નાક બનાવપર શોર બકોર તમામ પાર્સિ અન્જુમનનાં ઘરોમાં પ્રસરી રહ્યો છે; આ બાબતમાં ખરા ગુન્હેગાર કોણ છે તે નક્કી કરવા અને દુખમાનું દોઝખ બનાવ્યું છે તે માટેના જવાબદારોને બહાર ઘસડી કહાડવા અને યોગ્ય પગલાં લેવા આપ નામદારે અખાડા કરી, અમદાવાદની પાર્સિજરથોસ્તિ અન્જુમનની સ્પેશિયલ મીટિંગ બોલાવી નહિ, તેમજ મરનારના ખેશીયોની રેવડી દાણાદાણ કરીને તેઓનાં જીગર ચાક કીધાં અને તહેમને ધીરજ મળે એવા કશા ઉપાયો નહિ લીધા તેથી ખરે! અન્જુમનના રહેરા ઉપર ઉદાસી, અફસોસ અને નિરાશાની છાપ પ્રગટી રહી છે. આવા સંજોગમાં આપ નામદાર આ ખુલ્લો પત્રનું લખાણ સંભાળથી ધ્યાન ઉપર લઈ એકદમ અન્જુમન બોલાવી ખુલ્લાં દિલથી મજકુર નાલેસી ભર્યું કામ ઉત્પન્ન કરનારાઓને અન્જુમન સમક્ષ સાગિત કરી બહાર કહાડવા અને દુખમાની વડે દોઝખમાં ફેરવાઈ ગઈ છે તે માટેનાં સંતોષકારક ઇલાજો લેવડાવી પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનને ધિરજ, દિલાસો અને અપક્ષપાત ઇન્સાફ અપાવશે તો તહેમાં આપ નામદારની અને અમદાવાદ જેવાં નામીયાં શહેરના પાર્સિઓની શોભા તથા આમરૂ સચવાશે અને ઉપલા મરગરજન ગુન્હાં ભરેલાં કામનો ગમગીનીનો ડાઘ અન્જુમનનાં દિલમાંથી ધોવાઈ જશે, એવી અરજ આપ બુઝુર્ગ, સાહસિક ને ઉડી-નર ધરાવનારા સાહેબને ગુજારી નીચેથી ખુલાસો કરાવું છું:-

અમદાવાદ શહેરની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્નુમનના રવાનોને છેવટની આરામ-ગાહે ખોંચાડવાનાં હાલનાં વપરાતાં ચાલુ દુખમાંનો અંદરનો લંડાર ગુજર પામેલાં માણસોનાં હાડકાં વિગેરેથી ભરાઈ જવાથી તહેમાનાં હાડકાંને ખૂદાર કઢાવ્યાં, દટાવ્યાં અને એવા જખુન તથા અધર્મિ કામ બળવનારાઓને અને હુકમ આપનારાઓને માટે અશો જરથોસ્તનાં કરમાન મુજબ તેઓને દોજખની સજા કરમાવેલી છે, એટલુંજ નહિ પણ આ દુનિયાના જુદા જુદા મજકુળ પાળનારી તમામ વસ્તિનો નજરમાં ખી આવાં ખોટાં કર્મ કરનારાઓ પૂરેપૂરા ધિક્કારની નજરે પાત્ર ઠરે છે, તેઓએ પોતાનાં આવાં મૂર્ખાઈ ભરેલાં અને માફ નહિ થાય એવા ગુન્હાનું લોપાળું કુટવાનાં છટકાંમાંથી બચવા ખાતર ઉપર જણાવેલાં પાર્સિ જરથોસ્તિ લાશોનાં દટાવેલાં હાડકાંના ઢગલા પાછા ખૂદાર કઢાવી એજ દુખમાંમાં નખાવ્યાં અને પોતાનાં આપ-ખુદી ભર્યાં, તદ્દન અણુચટતા તથા માત્રદયશ્નિ દીનની વિરૂદ્ધ ન છાજતા કીધેલા ગુન્હામાં ખેવડો વધારો કર્યો, પણ આખરે એ પાપનો ઘડો મી. ખરબેરજી કાવસજી આળુવાળાના હાથે કુટવા પામ્યો છે.

આવા દીન-દુખાઉઓના હાથે બનેલાં કામથી તમામ રવાનોના પવિત્ર આત્માનાં દુખઃદાયક શ્રાપો તેઓએ પોતાના ઉપર ખેંચી લીધા છે, તે ઉપરાન્ત તેઓની અબ્બલ-મન્જલ વગેરે ક્રિયાઓનું ચોકખું ઉલંઘન કરી તેઓની મીઠીપણી કરી છે અને તે રવાનોનાં જીવતા ખેશીયોને કાળજે કટારીના કારી જખમ ટ્રસ્ટિયોએ ખે પરવાઈથી કરીને તેઓને હુમેશનું અસહ્ય દુઃખ ઉત્પન્ન કર્યું છે, અને કુલ પાર્સિકોમમાં હિનપસ્તિનો ડાઘ વહેરી લીધો છે. અવો પાપી બનાવ બન્યા પછી જે જરથોસ્તિ લાશો આ દુખમાંમાં કામ પડવા ગઈ હશે અને હવે પછી જશે તેઓની સઘળી ક્રિયા એહ—સારણું સહિત શરીરઅત મુજબ અમલમાં આવેલી ગણાશે નહિ. જુનાં દુખમાંમાં ઝેર ખાધેલાં રવાનોને જુદાં ચઢાવવામાં આવે છે તહેનાં કરતાં પણ એટલે રક ગયેલાં દુખમાં કરતાં ખી હાલનું દુખમું ઉપલા માઠા સંજોગમાં વધારે ખરાબ થયેલું નકકી ગણાવું જોઈએ. આ ગજબ—નાક ધર્મ—વિરૂદ્ધ કર્મ બનવાને માસ ઉપર માસ ગુજરી ગયા છે છતાં અન્નુમનના ઉમંગી ટ્રસ્ટિયોએ, મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરોએ તથા સેક્રેટરીએ પોતે યાતો અન્નુમન ભેગી કરાવીને કાંઈપણ પગલાં ભર્યાં નથી કે આ બાબતમાં કોઈપણ તકસીર વારને શોધી કહાડ્યા નથી કે અન્નુમનને હિલાસો કે ધિરજ આપી નથી; આ ઉપરાન્ત સિલેક્ટ કમીટીના ઘડેલા કાયદા ઉપર પણ પાણી ફેરવ્યું છે, એ કાંઈ થેઢી અફસોસી અને માહેતમની ખીના નથી.

અન્નુમનનાં ધર્મનાં મકાનોનાં વહીવટ કરનારા અને ખડાખના ખરાડામાં ચકચુર થયેલા ખેપરવા ટ્રસ્ટિયો, મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો, સેક્રેટરી વિગેરે મંડળોએ તથા અશોઈના દરિયામાં ડુબેલા, નાવર મરાતખને દરજ્જે પહોંચેલા અને પશેમાની સાથે સીસીયાં-ન્હાને આપનારા હાલના કહેવાતા દસ્તુર ફરદુનજીએ આવી અગત્યની અને દુખમાં જેવી મોતે-ખર અને પવિત્ર ક્રિયાઓથી મોટા ખર્ચ અને જેહમતથી ખંધાયેલી જગ્યાની તથા ક્રિયા-કામોની રૂઢી રશ્મોનો સત્યાનાશી વાળનારી ખીના ઉપર, હાથે સફેદ મોજા ઘાલી ગુપચુપ ચકચુર ઉંઘમાં કેમ પડી રહ્યા છે? અન્નુમનનાં લોકોને તો એવુંજ દેખાય છે કે ઉપલાં મંડળની હાલમાં તખીઅત ના દુરસ્ત હોવાથી મહાબલેશ્વર, માથેરાન કે પંચગની જેવાં મથકો પર સ્પેશ્યલ ટ્રેઇનમાં ખેશીને હવા ખાવા ગયાં હશે! અને તેથીજ ઉપલાં મંડળની સ્વારી અમદાવાદ શહેરમાં પાછી પધારે ત્યાં સુધી અન્નુમને હાથ ભેડી, ચીતણ ખેડી,

રડતી આંખે શુભે—શુભાળ જેવા ટ્રસ્ટીઓનો ખુલાસાવાર ઇન્સાફ મેળવવાને બેસી રહેવું જોઈએ. તહેના પુરાવામાં જીના ને નામાંકિત ખાનદાનના લક્ષા અને અશોધને માર્ગે ચાલનારા ધર્મિષ્ઠ શેઠ જમશેદજી દીનશાહજી કરાકાના લખેલા દુખમાં વિષેના લખાણનો જવાબ શેઠ અરદેસર રૂસ્તમજી દલાલ પાર્સિ પંચાયતના ઓનરેરિ સેક્રેટરીએ લખેલા નીચે ટાંકી બતાવું છું:—

તા. ૧૯-૧૨-૧૯.

“ શેઠજી સાહેબ,

શેઠ જમશેદજી દીનશાહજી કરાકા,

મુ અમદાવાદ.

આપનો તા. ૨-૧૨-૧૯ નો કાગળ પંચાયતના સેક્રેટરીના નામ ઉપર તા. ૧૩-૧૨-૧૯ નો કાગળ ખાલ ખાલ નવરોજ પેસ્તનજી વકીલના નામનો પંથકી ફરદુનજી દસ્તુરને પહોંચાડવા બાબતનો આવેલો તા. ૧૭ મી ડીસેમ્બર, સને ૧૯૧૬ ને સ્વીકારે પંચાયતની મેનેજિંગ કમીટી મળી હતી તહેનો રૂમરૂ વાંચી સંભળાવ્યો અને તહેના ઉપરથી કમીટીએ ઠરાવ કીધો તે આ સાથે આપની બાથુ સાડ નીચે મૂજબ લખી મોકલ્યો છે.

ઠરાવની નકલ.

“કમીટીએ હાલ તુરત બીજાં કેટલાંક કામકાજ બાબતુ રાખી પહેલાં એજ કામ હાથમાં લીધું છે.”

લીં સેવક

(સહી) અરદેસર રૂસ્તમજી દલાલ,

ઓ. સેક્રેટરી પાર્સિ પંચાયત, અમદાવાદ.

સદરદુ કાગળ લખ્યાને લગભગ પાંચ માસ પસાર થયા છતાં એ પત્રનાં લખાણ પ્રમાણે પ્રેસિડન્ટ સાહેબે કે મેનેજિંગ કમીટીએ પોતે અથવા અન્યમન ભેગી કરીને કશું ધડ પૂછડું પહાર કાઢ્યું નથી; જો કે કમીટીએ કમુલાત આપેલાં સૌથી પહેલાં હાથ ધરવાનાં કામને કોરે મૂકી બીજા કેટલાક ઉતરતા અગત્યનાં કામો કરવામાં આવ્યાં છે? ધન્ય છે કમીટીના ઠરાવને !!

ચાલુ દુખમાંની જરથોસ્તી લાશોનાં હાડકાં પહાર કાઢી દટાવ્યાં અને વળી ખોદાવી પાછાં દુખમાં ફેંકાવ્યાં એ બીનાને અને એવાં નાફરમાન પાપી કામને પોતાને જોખમે ઉઘાડું પાડનાર અને અમદાવાદના પાર્સિ જરથોસ્તીઓને ઘેરેઘર ફરીને અફસોસીના પોકાર સાથે ખખર પહોંચાડનાર અત્રેના રહીશ મી. બરજોરજી કાવસજી આબુવાળા છે, એ બીનાથી કોઈપણ પાર્સિ અજાણ નથી. તેમજ મી. બરજોરજીની ઉપલી બીનાને હિંમતથી ટેકો આપનાર તથા ખરી પાડનાર અને રૂપિયાનો અડધો બાધો અને અડધાનો ખુરદો ટ્રસ્ટી સાહેબોના હાથમાં પકડાવનાર શેઠ જમશેદજી દીનશાહજી કરાકા છે. એ શેઠ આ ગંભિર બાબત ઉપર હેફ અને અફસોસ સહિત છાપા છપાવી ગાંઠના પૈસા ખરચી શહેરે શહેર બેઠેલાં છે, જે નીચે પ્રમાણે પ્રગટ કરીએ છીએ.

તા. ૨૦ મી ડીસેમ્બર ૧૯૧૬

“ પારસી જરથોસ્તી બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોને ઇલતિમાસ.

શહેર અમદાવાદના કુલ્લે જરથોસ્તિ નાહના ઇયા મોહટા, ગરીબ ઇયા તથાંગર, બાનુ અને ગ્રહસ્થો સર્વને અરજ કરવામાં આવે છે કે ન્યુસપેપરો અને બીજી રીતીથી જાણાય છે કે અત્રેના દોખમાના હાડકાંની હાડમારી થાય છે, અને તે શેઠ બરજેરજી કાવસજી ઢાલગરવાડ વાલા (આળુવાલા) એ પત્તા મેળવી ઘેરે ઘેર ફરી સર્વે હકીકત જરથોસ્તિ બાનુ અને ગ્રહસ્થોની જાણમાં લાવ્યા છે કે હાલના વપરાસના દોખમાને પંચાયતના ટ્રસ્ટી સાહેબોની અને સેક્રેટરી સાહેબની બેપરવાઈ અને બેલાગણીના સળગે જે ક્રિયાઓ સહીત આ વપરાતું દોખમું બાંધવામાં આવ્યું હતું, તો તે હાડકાંની ખોરવણી અને ગેરબ્યવસ્થા કરવાથી ધર્મની તરીકોને બાધ આવવાથી એ દોખમાના કવીપણાને હરકત પોંદ્યી છે. તેમજ દોખમાને ફાટ પણ પડી છે. તેમજ હવે બગી વસ્તીના પ્રમાણે કુશાદે પણ જણાતું નથી.

દોખમાના વહીવટ કરવાનું કામ અત્રેના પારસી પંચાયતના ટ્રસ્ટીઓની તથા સેક્રેટરી સાહેબની બીજી સ્થાવર તથા જંગમ મીલકત સાથે ટ્રસ્ટના એક ભાગ તરીકે હતું અને તેથી તેમાં જે કાંઈ ધર્મ પ્રમાણે ન્યુનતા આવે તેના જોખમદાર ટ્રસ્ટી સાહેબો અને ખાસ કરીને સેક્રેટરી સાહેબ છે. જેમને કલમ સીતેરની દરકાર કરી નથી. દીન દુશ્મન ન કરે તેવું કામ દીનના દોસ્તોએ પુરી દેખરેખ ન રાખવાથી દીનના રાહબરથી થયું છે, એવો જરથોસ્તિઓનાં હેફનો પોકાર એ સજાજ તેમને માટે બસ છે. ”

સી૦ હાડકાંની હાડમારીથી પરેશાન થયેલો.

જમશેદજી દીનશાહજી કરાકા.

અમદાવાદ તા. ૧૪ જાનેવારી ૧૯૧૭

“ અમદાવાદ પારસી પંચાયતના મેહરબાન પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ તથા

સેક્રેટરી સાહેબ જોગ

મેહરબાન સાહેબો.

દોખમામાંથી હાડકાં કાઢી બાહર દાટી પાછા કાઢી દોખમામાં નાંખ્યાં જે માટે મેં તા. ૨—૧૨—૧૬ તથા તા. ૧૫—૧૨—૧૬ ના રોજ પંચાયતને લખી જાણવા માંગ્યું હતું કે “ દોખમાને તાણો પુરવાની ક્રિયા અને સંપૂર્ણ થવા પછીની ક્રિયાથી એ દોખમાને જે કવો પણ મર્યું હતું તે દોખમાને તમારાં આવાં જાણુન કામથી ન્યુનતા આવી કે નહીં ? તેની તમારી પાસે કાંઈ શાહદતો હોય તો લખી મોકલો. ત્યારે પણ એવોજ બે તરીકાનો જવાબ આપ્યો કે “ કમીટીએ હાલ તુરત બીજાં કેટલાંક કામકાજ બાજુ રાખી પહેલાં એજ કામ હાથમાં લીધું છે ” તો એ સલાહની પંચાયતે જુસ્તેજી કીધી હશે તો આજે ખુલાશો કરશે ઇયા તે ઉપર ઢાંઢણ વાળશે. પણ હમોએ બે ત્રણ ઠેકાણે પુછાવ્યું તો જવાબ આપ્યો કે એવું કર્મ કોઈ ઠેકાણે થયેલું સંભળાયું કે જાણાયલું નથી. બાનુઓ અને ગ્રહસ્થો અમદાવાદની

પંચાયતનો આવોજ ગેરસીરસ્તાથી વર્તવાનો અને જવાબ આપવાનો તરીકો ચાલું રહેશે તો એ ક્યાં સુધી ચલાવી દેવાશે. અફસોસ સદહનર અફસોસ. ”

જમશેદજી દીનશાહજી કરાકા.

તેમજ એ શેઠે અન્નમનના પ્રેસિડેન્ટ, દસ્તુર ફરદુનજી, ટ્રસ્ટિયો તથા સેક્રેટરી ઉપર આ વિષેનું લખાણ કરી, પોતાના કિમતી વખતનો ભોગ આપી પોતાની ધાર્મિક ફરજ બજાવી છે. તેમ છતાં પ્રેસિડેન્ટ સાહેબે, મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરોએ, સેક્રેટરી અને દસ્તુરજી ના એકસંપથી અખાડા કરી, અન્નમનને બોલાવી તહેનો ન્યાય તોલી કાંઈ પણ ઇન્સાફ કે સંતોષ આપ્યો નથી. વળી શેઠ બરજોરજી કાવસજી આબુવાળાએ હાલમાં વપરાતું દુખમુ જે ખરાબીના છટકામાં આવી પડ્યું છે તેના સંબંધમાં સુરતની પાર્સી પંચાયતના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબ શેઠ બરજોરજી નસરવાનજીને (જે) પત્ર લખી તહેમના તરફનો લેખીત ખુલાસો મેળવ્યો છે જે નીચે મુજબ છે:—

(ખરી નકલ)

સને ૧૯૧૬ નો નંબર ૯૦૨.

સુરતની પાર્સી પંચાયતનાં ધર્મ ખાતાંઓનાં ફંડ તથા મિલ્કતોનું ખાતું.

પાર્સી પંચાયત બિલ્ડિંગ, શાહપુર,

સુરત; તા. ૧૨ મી નવેમ્બર, ૧૯૧૬.

નેકનામ શેઠજી સાહેબ,

શેઠ બરજોરજી કાવસજી હાલગરવાડ વાળા, જોગ,

સલાપોસ રોડ, અમદાવાદ.

જત, આપનો તા. ૨૯-૧૦-૧૬ નો એક પત્ર તથા બીજો પત્ર તા. ૧૧-૧૧-૧૬ નો અમોને મળ્યો છે. વાંચી સર્વે હકીકત જાણી છે. આપના આગલા પત્રમાં દુખમા સંબંધી કેટલોક ખુલાસો પુછાવો છો તે નીચે પ્રમાણે અમારી જાણ મુજબનો લખી મોકલવાની રજા લઉં છું:—

(૧) બંડારમાંથી હાડકાં કાઢીને ખૂદાર દાટવાં જોઈએ નહિ.

(૨) બંડારમાંથી હાડકાં ખૂદાર કાઢી દાટયા પછી પાછાં જમીનમાંથી ખોદી કાઢી દુખમામાં પાછાં નાખવાનો બનાવ અત્યાર સુધી અમારી જાણમાં આવ્યો નથી; અને અમારા વિચાર મુજબ તેમ થવું પણ જોઈએ નહિ. અત્રે જણાવવાની જરૂર છે કે કેટલીક વખતે પક્ષીયો દુખમાની અંદરથી શરીરના ભાગ લાવીને ખૂદાર આસપાસની જગ્યા ઉપર નાખે છે તે માલુમ પડે છે કે તુરત એ નશોસાલાશે જોડ થઈને ઉંચકી દુખમામાં નાખી આવે છે.

(૩) આજ દુખમું મોકળા પાણીથી ચુનો પલાળી રીપેર થઈ શકે. બંડાર રીપેર

કરતી વેળાએ હાડકાં એકઠાં કરી પાવી ઉપર મૂકી શકાએ અને લાંડાર રીપેર થયા બાદ એ હાડકાં પાછાં લાંડારમાં નાંખી દેવાં જોઈએ.

- (૪) દુખમાની હાલત જોવા માટે આપ જોર થઈને જાઓ તો જઈ શકાયે પણ ખૂદાર આવીને સીસીયું-નહાન નહાવું જોઈએ. સાદું નહાન નહાવું ચાલી શકે નહિ.

હાલ એજ.

લી. સેવક

(સહી) ખરજોરજી નોસેરવાનજીનો સલામ વાંચશોજી.

સદરહુ પત્રથી માલુમ પડે છે કે પ્રેસિડેન્ટ સાહેબ, ટ્રસ્ટિયો, સેક્રેટરી અને દસ્તુરજી સર્વે ચાલુ દુખમાને અવાવ કરવાની બાબદમાં સરતાપા ઉંધે રસ્તે દોરાયેલાં નિવડયા છે, અને આવો મોભાદાર સુરતના પાર્સી પંચાયતના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબના હાથથી લખાયેલો પત્ર હવાનેજ સોંપી દીધેલો માલુમ પડે છે. આટલાં ઉપરથી અમો ભારે ખેદ સહિત જણાવીએ છીએ કે લવિધ્યમાં આવી રીતે ધર્મની ડૂબાડૂબ કરનારા કોઈકે અપટો ફરીથી પણ પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનનાં ધાર્મિક મકાનોને ખરાબીની હાલતમાં લાવી મૂકે નહિ અને શરમીદગી ના દરિયામાં અન્જુમનને ડૂબાડવાને કારણે નહિ તેવો પાકટ ઇલાજ ટ્રસ્ટિયો બારમે કલાકે સૂર્યનાં અસ્ત પામતી વખતે પણ લેશે. જેકે સિલેકટ કમીટીએ પાર્સિ અન્જુમનનો કારોબાર ચલાવવા માટેના બનાવેલા કાયદામાં પાને ૪ થે કલમ ૧૦ માં જણાવેલું છે કે “ઉપર વર્ણવેલા દરેક પંક્તિના ઑફિસ-ખેરસમાંથી કોઈને પણ તહેમના ઓહાની મુદ્દત દરમ્યાન તેઓની ગંભિર પ્રકારની ગેરવર્તણૂક અથવા એવા બીજા કોઈ સંગીન વાજબી કારણ સર અન્જુમનની જનરલ મીટિંગ ઓહા ઉપરથી દૂર કરી શકશે.”

ઉપલી કલમનો પણ ખીમો ખુરદો કરી દુખમાના હાડકાં લેગી દાટી દીધેલી હોવાથી જનરલ-કમીટીએ એ કલમ ઉપર આંખ મિચામણાં કર્યાં છે. તેમજ આગળ વધતાં સિલેકટ કમીટીના રૂઝમાં જણાવે છે કે, “દસ્તુર સાહેબે અગીયારીમાં થતાં દરેક ધર્મ-ક્રિયાઓનાં કામ ઉપર પૂરતી જાતી દેખરેખ રાખી કામ સંપૂર્ણ રીતે કરાવવાં તથા અગીયારીનું મકાન, જમવાની ચઢેલી, કમ્પાઉન્ડમાં આવેલાં બીજાં મકાનો તથા દુખમા વિગેરે સાફસુફ રખાવવાં.”

આ કલમનું પણ દસ્તુરજીએ ગેહ-સારણું સારીને રવાનોની લેગી દુખમે પરથાવી દીધી છે.

આગળ વધતાં નામદાર પ્રેસિડેન્ટ સાહેબ સર નવરોજીને જણાવવાની જરૂર પડે છે કે ધરના કહો કે ન્યાયના કહો કે બીજા અનેક પ્રકારનાં ખાતાનાં વહીવટથી ઘણીકવાર ગો-ટાળા અને વસ્તિની ખરાબી થાયછે; પણ તે મંડળના ઉપરીઓ વસ્તિના લોકોનો પોકાર થતાં વાર તાબડોતોબ તે મંડળમાંના તકસીરવાર શખ્શોને શોધી કાઢી ખરતરફ કરી પકકા બંદોબસ્તથી ન્યાય આપી વસ્તિને પાછી પોતાના સંપૂર્ણ વિશ્વાસમાં ખેંચી લે છે. આમ હોય ત્યાં ઢેડવાડો તો હોય ને હોયજ, તે મુજબ હાલમાં અમદાવાદની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનની ગંભિર અને ભયાનક ક્યારીદ રવાનોને કામ પાડવાના હાલનાં ચાલુ દુખમા માટે કેટલાક માસ થયા ચળવાયછે અને ગજબ-નાક લોપાળાં ખૂદાર પડી ઘરેઘર પાર્સિ વસ્તિમાં ફેલાવા પા-ચાંછે. તેથી માલુમ પડેછે કે વર્ષોથી ચઢેલાં રવાનોની થએલી તમામ કીચા રદ ખાતલ થઈછે.

એ દુખમું તમામ રીતે અવાવ થઈ મઝદયસ્તિ-દીનની ખુદ્દી શહાદતમાંથી રદ થવા પામ્યું છે. આવી રીતના પોકારો પાર્સિ વસ્તિમાં મથી રહેવા છતાં મહારા વિદ્વાનમાં ખપતા અન્જુમનના દરેક વહીવટની જોખમદારી ઉઠાવનાર સેક્રેટરી, સમસ્ત પાર્સિ અન્જુમન લેણું કરી આ હિણપસ્તી ભરેલી નાલેશીનો છેડો શા કારણથી લાવતા નથી ? અને ઘટીત ઉપાયો અન્જુમનની મદદથી કેમ લેતા નથી ? જો મુંબાઈ જેવાં શહેરમાં આવો માઠો ખતાવ દ્રષ્ટિઓથી જાણ્યો હોય તો દ્રષ્ટિઓની શુદ્ધ બુદ્ધ ચાર ધડીમાં મુંબાઈની પાર્સિ અન્જુમન ઠેકાણે લાવી મૂકે, પણ અમદાવાદ શહેરની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્જુમનનું પ્રમાણ ન્હાનું તથા મૂખ્ય કરીને ગરીબ કામદાર વર્ગનું હોવાથી તેઓની સ્થામે અત્રેનાં દ્રષ્ટિ મંડળે અને સેક્રેટરીએ, “મેરે કુ કોઈ ન મારે તો મેંપ સારે ગાઉં કુ મારું” એવો સંદેહ કર્યો છે, અને અન્જુમનની દુઃખી લાગણીની ક્યાદની પોટલી ખાંધી શીકે હીંચકા ખાતી કરી છે. મહારા નામદાર બાહોશ પાર્સિ અન્જુમનના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબ કે જે મુંબાઈની વડી ધારા સભાના મેમ્બર તરીકે બીરાજી ચુક્યા છે તેમને તુરતા તુરત અન્જુમનને બોલાવી આ નાલેશીનો બંદોબસ્ત કરી આપવો હતો. તહેમાજ ખરી શોભા અને હડાપણ તેમજ તહેમની કીર્તિ માન સહીત રહેતે, અને નામદાર પ્રેસિડેન્ટ સાહેબના ગોઠીઆ દ્રષ્ટિઓનું ને મેનેજીંગ કમીટીનું રાજ્ય-મંડળ પણ સાથે સાથે પાર્સિ અન્જુમન તરફથી ઝગકતી કીર્તિનું માન પામતે, ને પોતાના ઘડેલા રૂઝસની ૭૦ મો કલમનું દ્રષ્ટિયોજ પોતાના હાથે ઉલ્લંઘન કરતે નહિ. એ કલમમાં એમ છે કે, “ધર્મશાળા, અગીયારી વિગેરે ધાર્મિક મકાનો, દુખમા તથા દુખમાનો રસ્તો એ સર્વ ઉપર સેક્રેટરીનો દેખદેખ રહેશે, પણ મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરોમાંથી ઉપર દર્શાવેલી મિત્રકતો ઉપર ખાસ દેખરેખ રાખવા માટે પોત પોતામાં ગોઠવણ કરવી જહેમને જે જે કામ સુંપરદ કરવામાં આવશે તેઓ દરેક કરશે.” આવી સજ્જડ અને બંદોબસ્ત રાખનારી કાયદાની ચોકબી કલમોનો પણ કહાવો કરી પી ગયા અને વળી ચોડકારો ખાઈ પાર્સિ અન્જુમનના દુઃખી પોકાર પર આંખ મીચામણું કરી પોતાનું પેટ પંપાળતા બેઠા છે. દ્રષ્ટિઓ અને મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો શીવાય બીજા ઘણાક માતગર અને હિમ્મતવાન અન્જુમનના હોકાની લડત ચલાવનારા પાર્સિઓ મોજુદ છે અને તેઓ અન્જુમન તરફથી ખહાર પડીને લડત ચલાવે અને અન્જુમન લેગી કરાવે તો આવા આપ-ખુદી લઈ દ્રષ્ટિઓના અને મેનેજીંગ કમીટી જેવાં મંડળનાં સરવાળા ને ઝરવાળા તેઓના જુદી દૈરના ઠોક બંધ કામો સાથ કહી સંભળાવવાને અને ખહાર પાડવાને આ લખનાર તૈયાર છે. એ ક્યાદો ઘણીજ અંબિર છે અને તહેનાં મૂળ ઘણાં ઉંડાણમાં ઉતરેલાં છે અને તે જ્યારે સેવકની કલમથી રાયત ચાર પેજ ચોપાનિયાંના સો પેજસમાં ખહાર પડશે ત્યારેજ દ્રષ્ટિ મંડળ પોતાની ઉંઘમાંથી જાગૃત થશે, તથા તહેનાં ફળ અન્જુમનના હાથે ચાખવાં પડશે. હાલના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબે પોતાની ચકરી પર બીજા સઘળા ગોઠીયા દ્રષ્ટિઓને બેસાડી દીધા છે અને ગરીબડી પાર્સિ અન્જુમનની તમામ સત્તાનું તેમજ તેઓના તમામ ધર્મનાં મકાનોનું અને પૂંજનું બળ પોતાની ન્હાનકડી પાકીટમાં બંધ કરી મૂક્યું છે. તેઓ સાહેબો તો એમજ સમજે છે કે પાર્સિ અન્જુમનની વસ્તિ પોતાનાં કાઠ ખાઈ ગયેલાં લેખને ધોબીને ઘેર ધોવા આપી આવી છે, પરંતુ ના, સાહેબ ! આમ સમજવામાં તો દ્રષ્ટિઓ મ્હોટું ગોથું ખાય છે. આ લખનાર તો પોતાની કાંકરી ઉપર દ્રષ્ટિઓનાં મંડળનો ઘડો ઘસડી લાવી તે ઘડાનાં તળીયાંમાં કાંકરીથી

કાણું પાડી લેવાનું ગલીય પાણી કાઢી નાંખવાને ચુકનાર નથી. પ્રેસિડેન્ટ સાહેબે ઠંડે કાળ-
 જે નવા ટ્રસ્ટિઓની ચુંટણી કરાવી નવા મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો નિમાવ્યા, ને પોતાના
 મનની મોજ મારી ચાલ્યા ગયા, પણ વપરાતાં જુનાં દુખમાની અંદરનાં રવાનોનાં હાડકાંની
 સાથે ગીંદલીઠંડા રમાડવાની અને મેંજક-લેનર્નની માફક ખેલ ખાલ કરવાની જે ભૂંડમાં
 ભૂંડી વર્તણૂક જેઓએ વાપરી છે તેઓને પોતાના તાળાનાં મંડળોમાંથી ખેંચી કહાડી હાંકી
 કાઢવાની કોશેશ કે હિમ્મત ટ્રસ્ટિઓએ કરી નથી. તેથીજ આવા ટ્રસ્ટિઓનાં મંડળના પોષ્ણ દેલ
 જેવા વહીવટને અન્બુમન વધુ વખત લઈ ચલાવવા માગતી નથી, અને આજ સુધી જે
 અંધેર અને આપ-ખુદ ટ્રસ્ટિઓનાં જુઝમી દોર વેડી ચલાવ્યા હેતુ કારણ ફક્ત અમદાવાદની
 પાર્સિ અન્બુમનની મોટા ભાગે ગરીબ વસ્તિ ગિચારા પોતાનાં કુટુંબનાં શુજરાનનાં સાધન
 અર્થે પરોઢીયાંથી તે રાત સુધી મીઠ, રેડ્ડે વિગેરે ખાતાંમાં કામ કરવા જાય છે, અને આવાં
 ધર્મનાં કામમાં શું ગોટાળા ટ્રસ્ટિઓ આંખો મીંચીને વાળે છે હેતુ અવગ્રહ કરવાને તે-
 ઓને પુરતો વખતજ મળતો નથી. આવાં સંજોગમાં તે લોકોને માથે ધર્મ-ક્રિયાની ખરાબીનાં
 ને પાયામાલીનાં જેખી દુઃખ આવી પડે છે તે સુગે મોડે સહન કરીને હાલના એકતરફી
 પાર્સિ અન્બુમનના કારોબાર ચલાવનારાં મંડળોને વેડી ચલાવે છે. અમદાવાદના પાર્સિ જર-
 થોસ્તિ વોટરોના ટ્રસ્ટિઓ અને મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો સેક્રેટરીઓને નિમવામાંજ સદા
 ગોથું ખાતા આવ્યા છે, અને દીન-ધર્મનાં કામોની પાયામાલીને ખરખાદી માલ અને હાલના
 સેક્રેટરીઓથીજ ઉત્પન્ન થતી આવી છે, અને તેઓના, “ કરીએ ભૂંડા અને કહેા રૂડાં ”
 જેવાં કતુકો ઉપર ટ્રસ્ટિઓ ઢાંક પીછેઢો સદા કરતાજ આવ્યા છે, અને વારંવાર અન્બુમનને
 દુઃખી કરતા રહ્યા છે. માલ સેક્રેટરી શેક હોશંગજી વકીલના અમલમાં મઉવાળાં એક ના-
 મીયાં અને પૈસાદાર ખાનદાનની દીકરી ખાઇ ગુલખાઇનું મરણ આપનાં પ્રસિદ્ધ, લાયકીવાળાં
 વિદ્વાન, ને એક માગીં ડૉ. ખાઇ મોતીખાઇની સુવાવડ-હૉસ્પિટલ મધેના હેમના અસાહેદા
 રૂમ્સમાં થયું હતું, પણ મરનારની લાશનું અને ડૉ. મોતીખાઇનું અપમાન મજકુર સેક્રેટરીના
 અમલમાં માલ દસ્તુરજી તથા ખાંધીયાઓએ કર્યું હતું અને મઉવાળાં ગુલખાઇની લાશ અને
 ક્રિયા ઉપર રમખાણ મચાવી હેને ચોતરે નંખાવી હતી. તે ઉપરાંત ખીજા ઘણા અઘડા ઉભા
 થયા હતા, તે વેળાએ અન્બુમનને લેગી કરીને ટ્રસ્ટિઓએ કશો ઇન્સાફ આપ્યો નહિ, અને
 ઘણી રકમક થવા પછી અન્બુમન મોડી રાત્રે કાંઇપણ છેવટ ઉપર આવે તે પહેલાં પ્રેસિડેન્ટ
 નાં ફરમાનથી વિખરાઇ ગઇ હતી. ત્યારે મી. ટાસ્કરે ૧૯૦૯ ની સાલમાં એકલે હાથે ખરચ
 કરી એક લંખાણ ચોપાનીઉં ટ્રસ્ટિઓ વિરુદ્ધ ખહાર પાડયું હતું અને ટ્રસ્ટિઓની ચાલતી
 આવેલી આપ-ખુદીનું વર્ણન સરળ અને મુદ્દા સહિત કર્યું હતું તે ખીના અન્બુમનની ચાદ-
 શક્તિમાંથી આજ વેર ભૂલાઇ નથી. ટાસ્કરનાં ચોપાનિયાં મધેનાં લખાણનો સ્વાદ તો આજ
 દીન સુધી ટ્રસ્ટિઓની દાઢમાં અને માલ સેક્રેટરીની દાઢમાં વધ્યાં કરે છે. તે ચોપાનિયાનાં
 લખાણની એજ મતી શક્તિથી શેઠજી હોશંગજી વકીલને તરત સેક્રેટરીના ઓદ્દાનું સળનામું
 આપવું પડયું હતું. તે પછી નમુનેદાર ખીજા સેક્રેટરી શેઠજી અરદેસર રસ્તમજી દલાલ નિ-
 માયા; અને એ લાઇએ પોતાના અમલમાં ચાલુ દુખમા મધેના હાડકાંના ઢગલા ખહાર કઢાવી
 હેને સાફ સુફ કરાવી ઉપર રૂપેરી ઢાળ ચઢાવી પાછાં ભંડારમાં નંખાવવાનો મુગલાઈ દોરનો
 શીકકો પહેલે નંખરે પડાવ્યો છે. શાખાશ! શાખાશ!! એવાં કામમાં શેઠ અરદેસર દલાલને

તથા દસ્તુરજીને તથા બાથ બીડીને દુખમાંથી હાડકાંના ઢગલા પહાર કાઢનારા ખાંધીઆઓને તથા ખીન્ન એક સીપેહ-સાલાર અથોરનાન કે જે હજી સુધી માથે સફેદ પાઘડી રાખે છે હેમને અન્નુમનના અને તમામ ગુપ્તર પામેલાં રવાનોની હુમાનને હોજો ! કારણ કે સેક્ટેરી-ની બાહે-ધરી હેઠળ ઉપર વર્ણવેલું ગરોજમાન બેહેસ્તના જેવું સાહસિક કામ બનાવી દુખમાં દોજખ બનાવી થાકી જવાથી હવે સેક્ટેરી સાહેબે રાજીનામું આપી લીધું નાખિયેર પણ પોતાનો હક સમજી પોતાને હાથે લીધું છે. ઉપલાં કામો માટે સેક્ટેરી સાહેબને ટ્રસ્ટિયોના હાથે અન્નુમન સમક્ષ શાલ આપ્યા શિવાય જતા મૂકવામાં સજ્જડ ઉલ્થાપ બાધી છે, અને વખાણવા લાયક દુખમાં સંબંધી ધાર્મિક-કામો પર ઢાંક-પીછોડો કરવામાં સમસ્ત પાર્સિ અન્નુમનનો હુયો કર્યો છે.

આવીજ રીતનું કાણું કર્મ અથવા ખુસર્ઈની આશનાઈ જીહીન કોમમાંથી ક્ષુદ્ર શખ્શોએ આપણાં દુખમાંનાં રવાનોની લાશનાં હાડકાં બાહેર કઢીને કરી હોત તો અમદાવાદની પાર્સિ અન્નુમન અને ટ્રસ્ટિઓનું મંડળ રણ પર ચઢતે નહિ કે ? અને ધર્મનો સાદો પેહરીને અન્નુમનના ટ્રસ્ટિ સાહેબો ઠેઠ સુધી લઢવાને બાંધ ચઢાવીને નિકળતે કે નહિ ? પરંતુ હાલના સંજોગોમાં તો એથી ઉલટુંજ કામ ડાહ્યા ડમરા, અને શ્યાણા ટ્રસ્ટિ મંડળોનાં આગેવાનોમાં ખપતાઓનાં ઘણાંજ ચોક્કસ અને ડહાપણ ભર્યા કારોબારના અમલમાં ખર મણ તેલ બાળવા છતાં અંધારામાં બન્યું છે, તે ઉપર અન્નુમન અફસોસની નજરથી પોતાની આંખોના ડોળા ટક ટકાવતું બેઠું છે. વળી ફદકા અને ભૂસ્કા મારીને સેક્ટેરી સાહેબના ખાલી પડેલા ઓઢા ઉપર ટ્રસ્ટિ સાહેબોએ ધામ ધ્રુમ સાથે અને વર્ષાદનાં ગડ ગડાટ જેવા ધડાકા સહિત હાજર રહેલા વોટરોના વોટથી ગોમતીપૂર વાળા સાહસિક બ્યાપારી શેઠ અરદેસર ડોસાભાઈ વાડીઆ ની નિમણૂક કરી વિજબીના ચમકારામાં આખી અન્નુમનને ચક્રીત કરી નાખી છે.

ટ્રસ્ટિઓએ માજી બન્ને સેક્ટેરીઓથી છક્કો અને ઠોકરો ખાવા છતાં આ ત્રિજી વાર પોતાનાં મગજની ચકરડી ભર દરિયે ડૂબતાં વહાણમાં બેસીને ચગાવી છે, તેથી અમદાવાદની પાર્સિ જરથોસ્તિ અન્નુમનનાં ગળામાં આ ત્રિજી વારનો ખીન વાકેફીનો ફાંસો નાખ્યો છે. મી. અરદેસર ડોસાભાઈ વાડીઆને હમે પૂરતાં માન અને અંતઃકરણની લાગણીથી જોઈએ છીએ, અને તેઓ જો સેક્ટેરીના ઓઢાને લાયકજ હતા તો કુલ અન્નુમનને જોગી બોલાવી સેક્ટેરી કોને નિમવો તે વિષે સૂચના કરી એક મતે સેક્ટેરી ચુંટી કઢાવવા હતા, અને તે વેળાએ ધર્મનાં ધામ ઉપર ટ્રસ્ટિઓ, મેમ્બરો અને સેક્ટેરી કેવા જોઈએ અને કેવા ગુણ તથા અનુભવ વાળા અને ઠરેલ તથા ધાર્મિક રાહ રક્ષોથી વાકેફગાર અને એતેકાદ રાખનાર જોઈએ તે વિષે જોગી અન્નુમન સમક્ષ સેવક જેવાઓથી ખરી હકીકત સમજાવવાની તક આપવાની ટ્રસ્ટિઓએ કોશેશ કરાવવી હતી. તે પછી સેક્ટેરી વિગેરેની નિમણૂક થવી જોઈતી હતી. હાલમાં તો એક તરફ કાયદાનાં ઓઠાં હેઠળ એક સંપથી થોડક વોટ મેળવી તેઓને નિમી દીધા છે જો મી. વાડીઆ પણ સમજદાર હશે તો અને લાંબો વિચાર અન્નુમન નાં ભલાં માટે કરશે તો હાલની પોતાની સેક્ટેરીના ઓઢાની નિમણૂક પોતાને હાથે રાજીનામું આપી રદ કરાવી સમસ્ત અન્નુમનના એક અવાજે સેક્ટેરીના ઓઢાની ચુંટણી પાછી કરાવશે. તેથી મી. વાડીઆ અન્નુમનનું ભલું ઇચ્છનારા સાબિત થઈ અન્નુમનની પ્રસંશાને પાત્ર કરશે. બાકી તો આગલા પાછલા પ્રતાપી નમુનેદાર બનાવેલાં કામો તરફ જોતાં હાલનાં વોટરોના થોડક મતથી થયેલી સેક્ટેરીની નિમણૂક વખત આવવે અન્નુમન મંજુર કરશે નહિ. સર નવરોજીની હયાતીમાંજ લાગતા વળગતાઓ અન્નુમનના હકમાં ધર્મની ડુખાડખીનાં

કામો કરતાં અચકાતા નથી તો પછી તહેમની હયાતી બાદ અન્નુમનનાં તમામ ધાર્મિક-મકાનોના અને રોકડ પૂંજના ભૂંડ હાલ કરવામાં શું બાકી મેલશે તે અન્નુમનથી કહી શકાતું નથી; કારણ કે ચાલુ વપરાતાં દુખમાંથી રવાનોની લાશનાં હાડકાંના ઢગલા બહાર કઢાવી, નખાવાનું મહાભારત અને સર્વથી પહેલું માન અમદાવાદના પાર્સિઓનાં ટ્રસ્ટ મંડળે મેળવ્યું છે, તેથી તેઓને જે ધન્યવાદ મળે તે થોડુંજ છે ! સર નવરોજી કે જેઓ અમદાવાદની પાર્સિ અન્નુમનમાં સર્વથી પહેલો દરજ્જો તથા માન ને સત્તા ભોગવે છે તેઓ સાહેબને છેવટે જે હાથ ભેડી અમદાવાદની પાર્સિ અન્નુમન પર આવી પડેલા હિંદુપસ્તિ ભરેલા બોજામાંથી છટકો અપાવવા ખાતર આ ખુલ્લો પત્ર લખવો પડ્યો છે. આ ઉપરથી સર નવરોજીએ વિના ઠીલે અન્નુમન બોલાવાનો હુકમ નીચલા મુદ્દા ઉપર બહાર પાડવો જોઈએ:—

- ૧ રવાનની લાસોનાં હાડકાંથી દુખમાનો ભંડાર ભર્યો ગયો એ ખબર પ્રથમમાં જાહેર કેમ અને કોણે કરી ?
- ૨ તે ઉપરથી સેક્રેટરીએ શું તપાસ ચલાવી અને તેનો રીપોર્ટ મેનેજીંગ કમીટીને કયો હતા કે નહિ ?
- ૩ હાડકાં બહાર કાઢીને ડાટવા માટે કેટલાં માણસો રોક્યાં હતાં અને તેઓનાં નામ શું અને કોણે રોક્યાં હતાં ?
- ૪ તે સ્ટાફે દુખમાંથી જે સામાન બહાર કાઢ્યો ને ડાટ્યો તે દીવસે કે રાતે ?
- ૫ હાડકાં ઢટાવ્યા પછી કેટલે દીવસે પાછાં જોદાવી દુખમાં પાછાં નખાવ્યા ? અને તેમ કરવાનું શું કારણ ?
- ૬ દાટીને આવ્યા પછી ખાંધીઆ નશેસાલારો ને સીસીઆં નહાન દસ્તુરજીએ આપ્યાં હતાં કે નહિ ? અને તેની નોંધ દસ્તુરજી પાસે છે કે ? અને તેના પૈસા કોણે પગાર કર્યા ?
- ૭ મી. બરજોરજી આબુવાળાએ હાડકાં કઢાવવાની ને ઢટાવવાની બીના કોણથી મેળવી તે જાણવાની જરૂર છે ?
- ૮ મી. આબુવાળાએ એ બીનાને બાપોકાર અન્નુમનના ઘરોમાં ફરી ફરીને કહી અને તે બાબદ ઉપર આબુવાળા પાછળથી ચુપ થઈ ગયાં તેનું કારણ મી. આબુવાળા પાસેથી લેવાની જરૂર છે.
- ૯ એ હાડકાંની બીના પર શેડજી જમશેદજી દી. કરાકાએ પૈસાના અને જાતિ વખતના ભોગે સ્વતંત્રપણે હેન્ડબીલો છપાવી વહેંચાવી અન્નુમન, દસ્તી અને મેનેજીંગ કમીટીને વાકેફ કર્યાં એ ઉપરથી પંચાયત મંડળે બીજાં સઘળાં કામો બાબત રાખી એજ કામ સૌથી પહેલું હાથ ધરવાને પત્ર લખ્યો હતો તે પ્રમાણે નવાં દુખમાનું કામ શરૂ કર્યા પહેલાં ખાસ અન્નુમનની સલા શા માટે બોલાવી નહિ ? તેનું કારણ જાહેર થવું જોઈએ.
- ૧૦ દુખમાંની આબુબાબુની જે જમીનના ભાગમાં હાડકાં ઢટવામાં આવ્યાં હતાં, તે જમીનને સેક્રેટરી તથા દસ્તુરજીએ વંદીદાદની શહાદત પ્રમાણે શું ઉપાયો લઈ પવિત્ર કરી છે ?

આ બનાવ ઉપરથી હાલમાં વપરાતાં દુખમાંથી રવાનોની લાશોનાં હાડકાં બહાર કાઢી ઢટાવ્યાં, અને વળી પાછાં જોદી કાઢી તેજ દુખમાં ફેંકાવ્યાનો આખો કેસ સભામાં રજૂ કરાવી અન્નુમનનું માન અને વિશ્વાસ મેળવવાને સર નવરોજી એક પખ વાર પછી ઠીલ કરશે નહિ.

આ ખુલા પત્રમાં મહારી ધાર્મિક લાગણીના આવેશમાં અને દુખમે ચઢેલાં તમામ અશો રવાનોની લાશને જે અપમાન અને તહેમની બરબાદી થવા પામી છે તે ઉપર મહારા ધાર્મિક જીવસાનો કાળુ ન રહેવાથી, તાબેદાર સેવકથી કાંઈપણ અઘટીત લખાણ હોય તો તે માટેની ખુલા દિલથી ટ્રસ્ટિ-મંડળની, મેનેજિંગ કમીટીના મેમ્બરોની અને હુંદી સેક્રેટરીઓની તથા દસ્તુરજી વિગેરેની બે હાથ જોડી માફી માગું છું; તે સેવકને દર ગુઝર કરી અંજીમનની ઉપલી ક્યાર્દનો નિકાલ કરાવવાને, અંજીમનના સુકાનીઓ પોતાની ધાર્મિક-ફરજ અદા કરવાને શોભા સ્હમજશે.

મી. તાસ્કરે મી. હાલગરવાળાને લખેલો પત્ર.

શેઠ બરજેરજી કાવસજી હાલગરવાળા

સલાપોસ રોડ, અમદાવાદ.

જત આપ સાહેબને આ પત્ર દ્વારા બે શબ્દ લખવાની રજા લઉં છું તે વિષે દરગુજર કરશો.

અમદાવાદના પારસી જરથોસ્તી અંજીમનના કારંબવાલાના બંધાવેલાં ચાલુ દખમાં મધેનાં રવાનોનાં હાડકાં ટ્રસ્ટિ મંડળો મધેના કોઈપણ સુકાનીના હાથથી બહાર કઢાવવામાં આવ્યાં હતાં અને તેને ડાટવામાં આવ્યાં અને પાછાં કોઈક સંજોગમાં તે સુકાનીના વિચારમાં આવ્યાથી ખોદી કઢાવી એજ દખમાં પાછા ફેંકાવ્યાં એનો મુદ્દો પત્તો આપે મેળવીને તે સંબંધી જરથોસ્તીઓને ઘેરે ઘેર ફરીને દુખી લાગણી અને અફસોસના આપે પોકાર ઉઠાવ્યા અને એજ બાબદ પર શેઠ જ. દી. કરાકાએ વારંવાર હેન્ડબીલો છાપીને જરથોસ્તી અંજીમનને એ બીના ઉપર બજૂત કરી હતી અને કેટલોએક પત્ર વહેવાર આ ધર્મી ગૃહસ્થે ટ્રસ્ટી મંડળ સાથે પણ ચલાવ્યો હતો, પણ તે સંબંધમાં હજી સુધી કસાં પણ પગલાં આપની અંજીમન ના ટ્રસ્ટી મંડળે કે મેનેજિંગ કમીટીના મેમ્બરોએ લીધાં નહિં, અને “સસ્સે કા તીન પાંઉ” કરે તેમ તે લોકોની ભેગા આપ સાહેબ પણ એ બીનાને ઘોરીને પી ગયાં તે સંબંધમાં આ પત્રના જવાબમાં સેવકને ખુલાસો આપશો કે એ બાબદનું શું થયું ને એ દુખમાનું દોજબ બનાવ્યું તેનું શું કર્યું ?

વિશેષ લખવાનું જે આપે લાંબો વખત સુધી ઘરેઘર ફરી દુખમાંના હાડકાંની બાબદ દરેકે દરેક પારસી કુટુંબમાં બહાર કરી તે વેળાએ, તેમજ નવાં દુખમા માટે ઉઘરાણું કર્યું ત્યારે પણ સેવકની પાસે આપ બીજકુલ આવ્યા ગયા નથી, અને હું રહું છું તેજ મ-કાનમાં મહારાં બાડુતોને ત્યાં પણ આવ્યા હતા; પણ સેવકને નહી મંડવાના અખાડા કરવાથી આ છેલ્લી ઘડીએ આપને પત્રદ્વારા ખુલાસો પુછવાની જરૂર પડી છે.

ઉઘટે આપને જણાવાનું કે ત્હમો તરફથી બે કાંઈપણ જવાબ યા ખુલાસો મહને મળશે નહિ તો મારા બહાર પડનાર Open Letter કે જે અમદાવાદની ટ્રસ્ટીઓના મંડળના પ્રેસિડન્ટ સાહેબ સર નવરોજી પેસ્તનજી વકીલને નામે બહાર પડનાર છે તે પત્રમાં આ ચીકીનો ખરડો દાખલ કરી તે ઉપર હું વાજબી ટીકા કરવાને ચુકીશ નહિં અને એટલે દરજે મને લઈ જવાની ફરજ નહિં પાડશે એવી મને આશા છે.

લી. સેવક

(સહી) સૌરામજી કુંવરજી ટાસ્કર.

સદરહુ મારા કાગળનો શેઠ બરજોરજી ઢાલગર વાળા જવાબ આપવાને પોતાના કામ કાજની જાનણમાં ભુલી ગયા છે, અને રવાનોની લાશોના હાડકાં બાળત જે અમદાવાદની પારસી કોમની વચે દુખમાની નાલાશી અને હીનપસ્તી જે સેક્રેટરીએ પોતાના ગેર વહીવટથી ઉત્પન્ન કરી હતી તે શેઠ બરજોરજીએ ઘેરે ઘેર પારસી વસ્તીમાં ફરીને ઉઘાડી પાડી હતી અને ટ્રસ્ટિઓ પાસે અને મેનેજિંગ કમિટિના મેમ્બરો પાસે દુખમાની ખાના ખરાબી તેઓના ગેર વહીવટથી કરવામાં આવી તેનો પારસી અંજુમનને ન્યાય અપાવવા નીકળ્યા હતા. તે સઘળું ધર્તીંગ તેમનું હવા પર કિડ્ડો બાંધવા સમાન નીવડ્યું છે એટલુંજ નહિ પણ પાસી કોમને તો એવું માલમ પડ્યું છે કે શેઠ બરજોરજી ઢાલગર વાળાની ટ્રસ્ટિઓ ઉપરની આવી પોકળ ધમાલને લીધે મેનેજિંગ કમીટીના મેમ્બર થવાને શેઠ બરજોરજીને બહુ સરલ માર્ગ મળી આવ્યો છે.

મારા ખુદલા પત્રની અંદરથી વિદ્વાન વાંચક વર્ગને માલમ પડી આવશે કે શેઠ બરજોરજી ઢાલગર વાળાએ સુરતની પારસી પંચાયતના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબ શેઠ ખાન બહાદુર બરજોરજી નસરવાનજી વકીલ સાહેબને પણ જુદી જુદી તારીખે બે પત્રો લખીને દુખમામાંથી હાડકાં બહાર કાઢવામાં આવ્યાં તે બાળતનો વિગતવાર ખુલાસો મળ્યો હતો.

એ વિશે સુરતના પ્રેસિડેન્ટ સાહેબનો મત પણ શેઠ ઢાલગર વાળાએ મેળવ્યો છે, અને તે કાગળના મળેલા જવાબની ખરી નકલ આપના લાયકીવાળા ખાનદાની શેઠ જમસેદજી દીનશાજી કડાકાએ મહેરબાનીની રાહે સેવકની માગણી ઉપરથી આપી હતી. તે આ ખુદલા પત્રમાં દાખલ કરી છે.

આ સઘળી મી. ઢાલગર વાળાની ખટપટથી પારસી અંજુમનના જીગરમાં દુખમાની અંદરની લાશોનાં હાડકાં બહાર કાઢવા સંબંધી જે કારી જખમો ઉત્પન્ન થયા તેના ઉપર કંઈપણ મલમ પટો ન થતાં અંજુમન ન્યાય મેળવવાને નાસીપાસ થઈ છે.

પણ શેઠ બરજોરજી કાવસજી ઢાલગર વાળા પોતે તો પારસી મેનેજિંગ કમિટિના મેમ્બરનો હોદ્દો મેળવવાને શક્તિવાન અને નસીબદાર નીવડ્યા છે તે જોઈને સેવક ખુદ પાસે દુઆ માગે છે કે લવિધ્યમાં અમદાવાદની પારસી જરથોસ્તી અંજુમનમાંથી કોઈ બીજા પારસી શેઠા ઢાલગરવાળાની માફક આવી કમ નસીબીની ખટપટો જગાવ્યા પછી મેનેજિંગ કમીટીના મેમ્બર થવાને ઈચ્છે નહિ.

મુંબાઈ સમાચાર બુધવાર.

તા. ૧૨ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૬.

યજ્ઞદે જરૂરી સને ૧૨૭૫ ના સાલના જરથોસ્તી કામને લગતા
જાણવા જોગ બનાવેનો ઇનતેખાબ.

મી. સોરાબજી કુંવરજી ટાસ્કર જેઓ એક અચ્છા ફારસી કવિ અને ઓરિએન્ટલ સ્કોલર છે. જેઓએ જુદા જુદા જાહેર બાબતોમાં અને મોટા મોટા રાજા રજવાડાઓના જાહેર પ્રસંગોને અવસરે ફારસી કવીતાઓ લેખીને તેમના ઉપર મોકલી આપેલી હોવાથી તેને માટે ગવર્નમેંટ વાઇસરાયો અને બીજા મોટા મોટા અમલદાર ઓધિસરોએ મી. ટાસ્કરને આપેલી શાખાશી અને ખાત્રી પત્રોનું એક લંબાણ ચોપાનનું પ્રગટ કરેલું હોવાના ઉપર મોકલેલું જોવાથી માલમ પડે છે કે આપણા આગલા નામદાર ગવર્નમેંટ જનરલ અને વાઇસરાય લોર્ડ રીપન જેવાઓએ પણ મી. ટાસ્કરની કવીતાના વખાણ કર્યા હતાં એવા બીજા જાણીતા મસહુર નામોમાં વિદ્વાન, અહસ્થો, સરકારી, અમલદારો, ન્યાયાધીશો, પ્રોફેસરો, મોલવીઓ, ગ્રેજ્યુએટો તેમજ મહારાજાઓ, વાઇસરાયો, ગવર્નમેંટ, ઇન્ડિયન પ્રિન્સ, તથા સર સાલારજંગ અને સરકારી ઓરિએન્ટલ કોલેજ હેડર વીએચટીએસી મી. ટાસ્કરને કીમતી સરટીફિકેટ મળેલી છે. એવી રીતે એક જુવાન પારસી મળેલાં માનની નોંધ ખુસી સાથે અતરે કરીએ છીએ.

ગુજરાતી પંચ.

તા. ૧૦ મી જુન ૧૯૦૬.

મી. સોરાબજી કુંવરજી ટાસ્કરનાં સરટીફિકેટો.

મી. સોરાબજી કુંવરજી ટાસ્કરે પોતાને આ દેશના આગેવાન અહસ્થો તરફથી મળેલાં સર્ટીફિકેટો તથા ઇંગ્રેજ તેમજ દેશી રાજા તથા અગ્રવાડીક વર્તમાન પત્રોએ તેમને માટે જુદા જુદા પ્રસંગો ઉપર જણાવેલા ઉંચા અભિપ્રાયો એક પુસ્તકના આકારમાં પ્રસિદ્ધ કર્યા છે. તેની એક નકલ અમારા ઉપર મોકલી આપવામાં આવી છે તે માટે અમે તેમનો આભાર માનીએ છીએ આ પુસ્તક અષ્ઠથી ઇતિ સુધી વાંચી જોતાં જણાય છે કે મી. ટાસ્કરનું નામ ઓરિએન્ટલ ભાષાના સ્કોલર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે અને તેમને ઉર્દુ, અરબી, પર્સીઅન, ઝંક અને પહેલવી ભાષામાં પ્રવિણતા પામી સારી પ્રસિદ્ધતા મળેલી છે, એટલુંજ નહીં પણ જ્યોતિષ વિદ્યાનું સારૂ જ્ઞાન સંપાદન કરેલું છે.

